ÎN MEMORIAM

ELENA EFTIMIE
(1929—1986)

Timp de un sfert de veac cadru didactic al Universității ieșene, Elena Eftimie a slujit cu prestanță și pasiune botanica, afirmându-se prin 33 de articole și studii publicate despre mai multe grupe de plante inferioare.

S-a născut la 22 martie 1929, la Tîrgu Ocna, ca prima dintre cele două fete ale familiei minerului Constantin și Maria Chiriță. Urmează școala primară și liceul la Tg. Ocna, unde obține și bacalaureatul în 1948. Următorii doi ani funcționează ca pedagog la liceul pe care-l absolvise, iar în 1950 trece examenul de admitere la Facultatea de Științe Naturale a Universității din Iași unde își ia licența în 1954. În 1955 este șef de laborator la Facultatea de Îmbunătățiri Funciare de la Institutul Agronomic din Iași, iar în perioada 1955—1959 este asistentă la Facultatea de Piscicultură a Institutului Politehnic din Galati. Căsătorită cu Alexandru Eftimie, lector la Institutul Politehnic din Iași, revine în 1959 la Universitatea din Iași, ca asistentă la catedra de botanică a Facultății de Științe Naturale unde, în 1971 este avansată șef de lucrări. Datorită restrângerii activității, în 1980 este transferată ca biolog principal la Centrul de Cercetări Biologice din Iași de unde, în același an, se pensionează din motive medicale. A decedat în Iași, la 21 august 1986 și a fost înhumată la Tg. Ocna.

Botanista Elena Eftimie începe activitatea de cercetare sub îndrumarea prof. C. Papp care o inițiază în studiul briofitelor. Se înscrie apoi la doctorat (la prof. Traian Ștefureac), trece examenele cerute de obținerea acestui titlu științific și lucrează la teza *Flora și vegetația briofitică din bazinul Cașinului (jud. Bacău)*. Singură sau în colaborare, publică unele consistente contribuții floristice (1965, 1971) sau cercetări de cazuri teratologice (1963, 1964, 1970) la angiosperme. În perioada cât a lucrat la Facultatea de Piscicultură din Galati, a publicat *Cercetări asupra bolilor la pești din Lacul Brates* (1962). În 1965 publică *Contribuții la cunoașterea myxomycetelor din R.S. România*, iar în 1969,

Macromicetele din pădurea Mîrzești — Iași. Deși s-a ocupat de mai multe grupe de plante inferioare, pasiunea sa permanentă a fost studiul briofitelor iar colateral, a colaborat și la unele lucrări de geobotanică sau floristică, dintre care menționăm *Flora și vegetația Cheilor Mari ale Bicazului* (1961), *Flora și vegetația briofitelor din pădurea Repedea — Bîrnova* (1963), *Aspecte floristice și geobotanice din pădurea Uricani — Iași* (1966), *Brioflora pădurii Uricani* (1967), *Aspecte floristice și geobotanice din pădurea și pajiștile de la Mîrzești — Iași* (1969) și de pe *Șesul Bahluiului — Miroslava* (1971, 1973), precum și micromonografia *Genului Mnium în brioflora României* (1967). În floristică s-a ocupat de *Herbarul C. Petrescu din colecția Universității din Iași* (1967) și a contribuit la colectarea unor specii pentru *Flora Moldaviae exsiccata* (1968—1981). În tot ce a publicat, Elena Eftimie s-a dovedit a fi o cercetătoare minuțioasă, exigentă cu sine, bine documentată și pasionată pentru domeniile de mare dificultate ale botanicii sistematice, în care a înscris pagini de reală erudiție, ce vor rămâne.

D. MITITELU